

Motion till riksdagen
2010/11:So239

av Emma Henriksson (KD)

Stöd till personer som har en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att utveckla samarbetet mellan berörda aktörer vad gäller de många människor som har en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning och som står långt borta från arbetsmarknaden.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att mer aktivt beakta neuropsykiatriska funktionsnedsättningar i frågor som rör kriminalvårdspolitik och missbruksvård.¹
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en mer samstämmig utbildning av dem som i sitt yrke möter människor med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar.²

Fel! Okänt namn på

¹ Yrkande 2 hänvisat till JuU.

² Yrkande 3 hänvisat till UbU.

Motivering

Neuropsykiatriska funktionsnedsättningar medför stora anpassningssvårigheter för åtskilliga personer i vårt samhälle. Barn och unga med en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning som inte får rätt hjälp och stöd riskerar att i vuxen ålder stå utanför arbetsmarknaden. Utan diagnos och utan adekvat hjälp och behandling finns en stor risk för utanförskap och missbruk på grund av självmedicinering. Bristande kunskap bland personer som arbetar med barn och hos allmänheten gör att många fortfarande drar sig för att ett barn med svårigheter ska få bli diagnostiserat. Anledningen är oro för att diagnosen innebär en stämpel som blir en ytterligare börda istället för att berättiga till hjälp och stöd. Alltför många växer upp utan en diagnos och därmed utan rätt hjälp. En positiv utveckling kan ses, men den går alldeles för långsamt. Till stor del beror det på att aktörerna runt dem med funktionsnedsättningar fortfarande har olika kunskaper, uppfattningar och förhållningssätt inför dessa personers svårigheter. Det saknas genomtänkta samverkansprogram mellan psykiatri, socialtjänst, försäkringskassa, arbetsförmedling, vuxenutbildning och andra relevanta aktörer.

Att personer med en neuropsykiatrisk funktionsnedsättning löper ökad risk att hamna i social utsatthet är känt sedan länge och rymmer goda möjligheter både till förebyggande åtgärder och till framgångsrik behandling.

Inom missbruksvården pågår en utveckling där allt fler enheter inom beroendevården börjat uppmärksamma neuropsykiatrisk funktionsnedsättning som en viktig ”dubbel diagnos”, men utbudet av anpassad missbruksvård är ändå fortfarande mycket begränsat. Aktuella behandlingserfarenheter från beroendecentra som förmedlar samtidig behandling av missbruket och den psykiska funktionsnedsättningen är mycket positiva i jämförelse med den vård som denna grupp traditionellt erbjuds.

Inom kriminalvården är man numera väl medveten om den kraftiga överrepresentationen av neuropsykiatriska funktionsnedsättningar bland de missbrukande klienterna, och under det senaste året har kriminalvårdsledningen blivit allt tydligare i att kommunicera detta förhållande. Det sker en positiv utveckling som intensifierats under den allra senaste tiden. Ännu lämnar dock majoriteten av klienterna med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar kriminalvården utan erbjudande om stöd och behandling som svarar mot deras behov. För närvarande pågår bl.a. två projekt på anstalterna i Storboda och Norrtälje kring neuropsykiatrisk funktionsnedsättning. Detta är något som nog måste följas för att se hur det kan användas vid fler anstalter för att ge dem som på grund av att de inte tidigt fått stöd och behandling för sin neuropsykiatriska funktionsnedsättning den hjälp de har rätt till.

Stockholm den 20 oktober 2010

Emma Henriksson (KD)